

Історія Інни Лісняк, учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2024 року, номінація «Майстриня своєї справи»



Інна Лісняк – дільничний геолог Шахтоуправління «Добропільське» державного підприємства «Добропілля вугілля-видобуток».

У шкільні роки вона навіть уявити не могла, що її життя буде пов'язане з шахтою. Професію геолога обрала випадково. Мабуть, як всі дівчатка після школи планувала обрати економічну освіту, та прислухалась до порад старшого брата, все ж таки обрала напрямок «Геологічне знімання, пошуки та розвідка корисних копалин». Після закінчення першого навчального року планувала перевестися на «Облік та аудит» та від запланованого плану відмовилася, залишилася в геології. Другу спеціальність «Облік та аудит» Інна все ж таки з часом отримала.

У Інни дуже рухливий спосіб життя, нелегкі умови праці, бо працює на великій глибині понад 800 м, в умовах високої температури, шуму, пилу. Необхідно бути гранично уважним, обачним, знати й дотримуватися правил техніки безпеки, щоб максимально убезпечити свою працю. Специфіка її роботи полягає в обстеженні шахтних вибоїв з метою детального вивчення гірничо-геологічних умов відпрацювання корисних копалин, вивчення потужностей вугільного пласта, його структури, якісних характеристик, складу порід, їх міцність, стійкість, вивчення ускладнювальних факторів, що можуть вплинути на темпи проведення гірничих виробок, відпрацювання запасів. Її професійна оцінка дозволяє завчасно виявити небезпечні зони, що ускладнюють проведення робіт, своєчасно розробити заходи для безпечної праці, найбільш правдиво спрогнозувати обсяг та якість корисних копалин.

Переконання Інни ґрунтуються на особистому досвіді:

- Щоб зробити успішну кар'єру на вугільному підприємстві, жінці необхідно бути цілеспрямованою, вірити у себе, у свої сили.
- У чоловічому колективі працювати цікаво та відповідально. Є розуміння нелегкої шахтарської справи. Завдяки цьому загартовується характер. Тому завжди є прагнення працювати ефективно, досягати найкращих результатів у праці.
- Зіткнувшись зі складнощами, не можна опускати руки, впадати в паніку. Будь-яке завдання можна розкласти на кілька етапів та послідовно їх вирішити!
- Потрібно постійно самовдосконалюватись!

Друге велике захоплення Інни – заняття спортом, яке допомагає тримати себе у потрібній фізичній формі. Рідні та колеги дивуються, як у такої тендітної дівчинки вистачає сил та енергії після відпрацьованого дня в підземних умовах, після відвідування лави чи проходки, бігти на спортивні заняття. Інна впевнена, що треба тренувати в собі силу духу, силу волі та й фізичну силу. Це завжди стане в пригоді й в житті, і в роботі.

Інна дуже любить мандрувати. У мирні часи відвідала найнеймовірніші, найкрасивіші та унікальні куточки нашої країни. Любить знайомитись з новими цікавими людьми, їх традиціями. Найулюбленіший час для відпочинку – літо, локація – Чорне море. Була шанувальником футбольного клубу «Шахтар». Завжди із задоволенням відвідувала домашні матчі. Свого часу підприємство надавало таку можливість і регулярно організовувались поїздки.

На цей час Інна навчається у STEP IT Academy на курсі «Комп'ютерна графіка та дизайн». Вивчає програми з 2D та 3D моделювання об'єктів, персонажів. Цей напрямок обрала через на жаль неактуальність шахтних спеціальностей внаслідок переорієнтації нашої країни на альтернативні джерела енергії.

У період повномасштабного вторгнення до нашої країни перебувала у рідному місті, повноцінно працювала. Стимулом для цього стало рідне підприємство, яке ні на день не зупинило своє виробництво, забезпечило колектив робочими місцями та оплатою праці.

Робота на шахті раніше вважалася чоловічою справою. На підприємстві, де працює Інна, понад 23% це жінки. Вони залучені на різних напрямках, від прибиральника службових приміщень, гірника по виборці породи, спеціаліста енергомеханічної служби, дільничного геолога, маркшейдера, нормувальника, до керівників відділів та служб. Зараз все більше жінок можна зустріти у підземних виробках. Поки шахтарі – чоловіки, нині – захисники, боронять Україну, жінки намагаються тримати стратегічний тил на вугільному підприємстві, беруть активну участь у громадському житті, залишаючись ніжними та тендітними берегинями своїх родин.